

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-123(3)/16/AnŁ

Warszawa, 23 stycznia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/6/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Minh Hoang prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Hoang Minh Thang Restauracja „Sajgon” w Koninie od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 25 listopada 2016 r. (nr akt sprawy: D/KO.ZG.8361.150.2016) w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu 11 partii zafałszowanych wyrobów gastronomicznych,

1) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,

- 2) na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 3 w związku z ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), wymierza przedsiębiorcy Minh Hoang prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Hoang Minh Thang Restauracja „Sajgon” w Koninie karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), która składa się z:**
- kary pieniężnej w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), wymierzonej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w związku z wprowadzeniem do obrotu 11 partii wyrobów gastronomicznych zafałszowanych,
 - podwyższonej, na mocy art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o kwotę 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100) z tytułu ponownego wprowadzenia do obrotu produktów tego samego rodzaju nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na te same wady (wyrobów gastronomicznych zafałszowanych z uwagi na podmianę asortymentową ich podstawowych składników).

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej od 5 do 8 września 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu – zwanego dalej „*Wielkopolskim WIIH*” – w restauracji „Sajgon” przy ul. Kolejowej 1 w Koninie, należącej do przedsiębiorcy Minh Hoang prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Hoang Minh Thang Restauracja „Sajgon” w Koninie – zwanego dalej również „*stroną*” – stwierdzono, że w ofercie handlowej znajdowało się m.in. 11 partii wyrobów gastronomicznych, oznaczonych w menu oraz w wykazie składników informacjami wskazującymi na zawartość mięsa wołowego lub cielęcego, tj.:

- 1) „wołowina orientalna z ryżem i surówką” w cenie sprzedaży 13,50 zł/porcja,
- 2) „cielęcina słodko-kwaśna z ryżem i surówką” w cenie sprzedaży 13,50 zł/porcja,
- 3) „cielęcina w 5 smakach” w cenie sprzedaży 13,50 zł/porcja,
- 4) „cielęcina curry” w cenie sprzedaży 13,50 zł/porcja,
- 5) „cielęcina na ostro” w cenie sprzedaży 13,50 zł/porcja,
- 6) „cielęcina z grzybami” w cenie sprzedaży 13,50 zł/porcja,
- 7) „cielęcina orientalna” w cenie sprzedaży 14,00 zł/porcja,
- 8) „cielęcina po tajlandzku” w cenie sprzedaży 14,00 zł/porcja,
- 9) „cielęcina po wietnamsku” w cenie sprzedaży 14,00 zł/porcja,
- 10) „cielęcina na gorącym półmisku” w cenie sprzedaży 16,00 zł/porcja,
- 11) „cielęcina podwójne mięso” w cenie sprzedaży 19,00 zł/porcja,

Potrawy wymienione w punktach 1 i 2, zwane dalej „*wołowiną orientalną*” i „*cielęciną słodko-kwaśną*”, Wielkopolski WIIH zakupił w drodze zakupu kontrolnego, a następnie pobrał ich próbki do badań laboratoryjnych (protokoły pobrania próbki z dnia 5 września 2016 r. nr 099820 i nr 099821).

Wielkopolski WIIH stwierdził w toku kontroli, że na stanie kontrolowanej placówki nie było mięsa cielęcego. Kontrolowany przedsiębiorca nie okazał też dowodu zakupu cielęciny. Organ kontroli stwierdził, że pomimo braku cielęciny ww. przedsiębiorca dokonywał jej sprzedaży, co potwierdzono ww. zakupem kontrolnym. Stosowanie podmiiany asortymentowej stanowiło naruszenie przepisów art. 16 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L UE 31 z 01.02.2002, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”.

Przebieg kontroli udokumentowano w protokole kontroli z dnia 8 września 2016 r. nr D/KO.ŻG.8361.150.2016. Protokół kontroli został podpisany bez uwag przez osobę uprawnioną do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy. Do akt sprawy załączono ulotkę z menu kontrolowanej restauracji oraz wykaz składników oferowanych potraw.

W dniu 13 września 2016 r. strona przekazała Wielkopolskiemu WIIH „Podsumowanie na koniec miesiąca – grudzień 2015”, w którym wyszczególniono przychód w wysokości [...] zł.

Badania próbek wołowiny orientalnej oraz cielęciny słodko-kwaśnej, przeprowadzone w Laboratorium Kontrolno-Analitycznym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Poznaniu, wykazały w obu próbkach obecność wieprzowiny. W żadnej z próbek nie stwierdzono obecności mięsa krowy. Powyższe udokumentowano w sprawozdaniach z badań z dnia 26 września 2016 r. nr 322/2016 i nr 323/2016. O wynikach tych analiz poinformowano stronę pismem z 30 września 2016 r.

Pismem z 28 października 2016 r. Wielkopolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 w związku z art. 40a ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej” – za wprowadzenie do obrotu ww. 11 partii artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 lit. b i c tej ustawy, w związku z okolicznością, że w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, stronie wymierzono karę z tytułu wprowadzenia do obrotu produktów tego samego rodzaju nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na tę samą wadę. Organ pierwszej instancji poinformował o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z ww. prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w dniu 25 listopada 2016 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, wydał decyzję (nr akt: D/KO.ŻG.8361.150.2016) wymierzającą karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. 11 partii zafałszowanych wyrobów gastronomicznych. W decyzji, w części dotyczącej oceny przesłanki dotychczasowej działalności strony, organ pierwszej instancji uwzględnił okoliczność, że w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień rozpoczęcia kontroli, Wielkopolski WIIH wydał wobec strony dwie decyzje w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, tj.: decyzję z dnia 27 marca 2015 r. (D/KO.ŻG.8361.191.2014) wymierzającą karę pieniężną w kwocie 1 000 zł oraz z dnia 26 maja 2015 r. (D/KO.ŻG.8361.15.2015) wymierzającą karę pieniężną w kwocie 2 000 zł. Decyzję doręczono stronie 30 listopada 2016 r.

Pismem z 9 grudnia 2016 r., nadanym tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego (tj. zanim minął 14-dniowy termin do wniesienia odwołania od ww. decyzji), strona skierowała do Wielkopolskiego WIIH wnioski o odstąpienie od ukarania bądź złagodzenie wymiaru kary. Strona uzasadniła prośbę słabą sytuacją finansową przedsiębiorstwa, przedstawiając na tę okoliczność podsumowanie dochodu w roku obrotowym 2016.

Z uwagi na to, że z pisma strony wynikało, iż jest ona niezadowolona z decyzji organu pierwszej instancji, a pismo to zostało złożone w terminie do wniesienia odwołania od tej

decyzji, pismo to należało rozpoznać w trybie odwoławczym. W związku z tym, Wielkopolski WIIH przekazał przedmiotowe pismo strony – zwane dalej „*odwołaniem*” – do organu drugiej instancji, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*”.

Pismem z 30 grudnia 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona w dniu 5 stycznia 2017 r. nawiązała kontakt telefoniczny z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ale nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. W myśl art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia, państwa członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty działające na rynku spożywczym i pasz odpowiednich wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. W tym celu Państwa Członkowskie zachowują system oficjalnych kontroli i innych działań stosownych do okoliczności, z uwzględnieniem informowania opinii publicznej o bezpieczeństwie i ryzyku związanym z żywnością i paszami, nadzorem nad bezpieczeństwem żywności i pasz oraz innych działaniach monitorujących, obejmujących wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Państwa Członkowskie ustanawiają również zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego i paszowego. Ustanowione środki i kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W myśl przepisu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną żywnością. W szczególności, zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności nie może wprowadzać konsumentów w błąd.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Definicja jakości handlowej zawarta w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej obejmuje cechy artykułu rolno-spożywczego w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i

oznakowania artykułów rolno-spożywczych, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Rozporządzenie nr 1169/2011, precyzuje w art. 8 zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer danego środka na rynek Unii (ust. 1). Podmiot ten zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2).

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, oznacza produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli: w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą (lit. b) lub w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej (lit. c).

Zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Zgodnie z art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonej wady – zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.

Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może, na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, odstąpić od wymierzenia ww. kary pieniężnej w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH w restauracji należącej do strony, stwierdzono, że strona wprowadziła do obrotu ww. 11 partii wyrobów gastronomicznych zafałszowanych poprzez użycie do produkcji innego

składnika mięsnego niż zadeklarowano konsumentom w oznakowaniu. Zakwestionowane produkty, zgodnie z uwidocznionymi w menu i wykazie składników informacjami, miały zostać wyprodukowane z wołowiny i cielęciny, a faktycznie do produkcji stosowano wieprzowinę. W związku z powyższym Wielkopolski WIIH stwierdził naruszenie przepisów zawartych w art. 16 rozporządzenia 178/2002 i uznał, że ww. produkty stanowiły artykuły rolno-spożywcze zafałszowane w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł. Przy wymierzaniu ww. kary pieniężnej organ wziął pod uwagę, że w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, wobec strony wydano dwie decyzje w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, tj. decyzję z dnia 27 marca 2015 r. (D/KO.ŻG.8361.191.2014) wymierzającą karę pieniężną w kwocie 1 000 zł oraz z dnia 26 maja 2015 r. (D/KO.ŻG.8361.15.2015) wymierzającą karę pieniężną w kwocie 2 000 zł.

W opinii Prezesa UOKiK ustalenia kontroli odnoszące się do zastąpienia przez stronę składników mięsnych, tj. wołowiny i cielęciny, w ww. 11 wyrobach gastronomicznych wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia stronie kary określonej w tym przepisie. Stan faktyczny niniejszej sprawy jednoznacznie wskazywał, że kara pieniężna powinna być wymierzona w oparciu o przepisy art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej oraz podwyższona na podstawie art. 40a ust. 3 tej ustawy o wysokość kar pieniężnych nałożonych na stronę w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli (tj. kwoty 1 000 zł i 2 000 zł). Tymczasem organ pierwszej instancji wymierzył karę pieniężną „wynikającą z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej” w wysokości 5 000 zł nie wskazując przy tym, że na tę wysokość składają się również kary pieniężne nałożone na stronę w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli. W związku powyższym decyzję Wielkopolskiego WIIH należało więc uchylić w całości i orzec co do istoty sprawy poprzez ponowne wymierzenie przedsiębiorcy Minh Hoang prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Hoang Minh Thang Restauracja „Sajgon” w Koninie kary pieniężnej w oparciu o przepisy odpowiednio art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej.

Zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. Biorąc ww. wytyczne pod uwagę, Prezes UOKiK stwierdził, co następuje:

- 1) oceniając stopień szkodliwości czynu strony, polegającego na wprowadzeniu do obrotu zafałszowanych ww. 11 partii wyrobów gastronomicznych, wzięto pod uwagę, że uwidocznienie nieprawdziwej informacji o podstawowym składniku potrawy w sposób istotny godziło w interesy konsumentów, gdyż uniemożliwiało im dokonanie właściwego wyboru produktu zgodnego z ich oczekiwaniami. Podmienione przez stronę składniki mięsne, tj. cielęcina i wołowina, były droższe

od faktycznie zastosowanej wieprzowiny. Nie ulega wątpliwości, że zafałszowanie artykułu rolno-spożywczego stanowi czyn o najwyższej szkodliwości w świetle przepisów ustawy o jakości handlowej, zwłaszcza jej art. 4 ust. 1;

- 2) oceniając zakres naruszenia, wzięto pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości wskazywały na naruszenie przepisów: art. 16 rozporządzenia 178/2002, czyli podstawowych wymagań w zakresie oznakowania produktów. Wielkopolski WIIH stwierdził zafałszowanie w odniesieniu do 11 ww. wyrobów gastronomicznych, zaś Prezes UOKiK dodatkowo zwrócił uwagę, że w ulotce menu znajdującej się w aktach sprawy wyszczególnione zostały trzy inne rodzaje potraw z cielęciną, tj. ryż smażony z cielęciną, makaron sojowy z cielęciną i makaron chiński z cielęciną, które również należało uznać za artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, ponieważ w skontrolowanej restauracji należącej do strony nie było mięsa cielęcego i strona nie dysponowała żadnym dowodem zakupu takiego mięsa (protokół kontroli z dnia 8 września 2016 r.). Dodatkowe ustalenia nie mogą jednak wpłynąć na podwyższenie kwoty kary pieniężnej, gdyż w myśl art. 139 Kpa organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny;
- 3) oceniając dotychczasową działalność tego podmiotu, wzięto pod uwagę, że strona jest producentem zafałszowanych potraw i to na niej spoczywała wyłączna odpowiedzialność za stosowanie w produkcji składników mięsnych zadeklarowanych w menu dla konsumentów. Jednocześnie, zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1169/2011, strona była podmiotem odpowiedzialnym za informację na temat żywności i zobowiązana była do zapewnienia rzetelności tej informacji, a z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (protokołu kontroli z dnia 8 września 2016 r., sprawozdań z badań z dnia 26 września 2016 r. nr 322/2016 i 323/2016) wynika, że strona produkując potrawy na zamówienie konsumentów deklarowała stosowanie składnika innego, powszechnie uznawanego za droższy i bardziej atrakcyjny, niż faktycznie używany. Ponadto kontrola po raz trzeci w ciągu 24 miesięcy stwierdziła wprowadzanie do obrotu potraw zafałszowanych, zatem należy uznać, że jest to działanie systemowe, a nie przypadkowe, świadczące o lekceważeniu konsumentów i obowiązujących przepisów;
- 4) oceniając wielkość obrotów i przychodu tego podmiotu, wzięto pod uwagę informacje przekazane przez stronę w ww. dokumencie zatytułowanym „Podsumowanie na koniec miesiąca – grudzień 2015”;
- 5) oceniając wartość kontrolowanych środków spożywczych, należy wziąć pod uwagę ustaloną przez organ pierwszej instancji wartość ww. 11 zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych w kwocie 171,50 zł.

Zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, przedsiębiorca podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym

poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł. Prezes UOKiK stwierdził na podstawie przekazanego przez stronę „Podsumowania na koniec miesiąca – grudzień 2015”, że w niniejszej sprawie kara pieniężna powinna mieścić się w granicach od 1 000 zł do [...] zł.

W okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, której ustalenia stanowią podstawę niniejszego postępowania, decyzjami Wielkopolskiego WIIH z dnia 27 marca 2015 r. (D/KO.ŻG.8361.191.2014) oraz z dnia 26 maja 2015 r. (D/KO.ŻG.8361.15.2015), stronie wymierzone zostały kary pieniężne w kwotach (odpowiednio) 1 000 zł i 2 000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu wyrobów gastronomicznych zafałszowanych z uwagi na podmianę asortymentową ich podstawowych składników. Zatem, zgodnie z art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, w niniejszej sprawie należy podwyższyć stronie kwotę kary pieniężnej o ww. kwoty, tj. łącznie o 3 000 zł.

Prezes UOKiK wziął również pod uwagę, że w uchylonej decyzji Wielkopolskiego WIIH stronie wymierzona została kara pieniężna w kwocie 5 000 zł, zaś zgodnie z art. 139 Kpa organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny.

Przeprowadzone rozważania prowadzą do wniosku, że na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 3 ustawy o jakości handlowej, stronie należy wymierzyć karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) na którą składa się:

- kara pieniężna w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) ustalona zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 4 w związku z ust. 5 ww. ustawy z tytułu wprowadzenia do obrotu 11 partii zafałszowanych wyrobów gastronomicznych,
- kara pieniężna w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100) stanowiąca wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, o którą podwyższa się wymierzoną karę, w związku z wprowadzeniem do obrotu produktów tego samego rodzaju nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na tę samą wadę.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od ukarania bądź złagodzenie wymiaru kary, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności stwierdził, że stan faktyczny niniejszej sprawy nie pozwala na odstąpienie od wymierzenia stronie kary pieniężnej, nie została bowiem spełniona żadna z przesłanek wymienionych w przepisie art. 40a ust 5c ustawy o jakości handlowej, tj. ani niski stopień szkodliwości czynu, ani niewielki zakres naruszenia, ani brak stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu.

Nawiązując do uzasadnienia odwołania, w którym strona wskazuje na słabą sytuację finansową przedsiębiorstwa, Prezes UOKiK wyjaśnia, że stosownie do przepisów art. 40a ust. 1 pkt 4 w związku z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej organy wymierzające karę pieniężną obowiązane są wziąć pod uwagę wielkość przychodu i obrotów przedsiębiorcy, co też zostało uwzględnione w niniejszej sprawie, natomiast ewentualna wielkość straty przedsiębiorstwa, jego kondycja finansowa, nie są brane pod uwagę w tym postępowaniu administracyjnym.

Podsumowując przeprowadzone rozważania Prezes UOKiK uznał, że również wniosek strony o obniżenie kwoty kary pieniężnej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Otrzymują:

1. Minh Hoang
prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą
Hoang Minh Thang Restauracja „Sajgon” w Koninie
ul. Kolejowa 1
62-510 Konin
2. Wielkopolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu
3. a/a